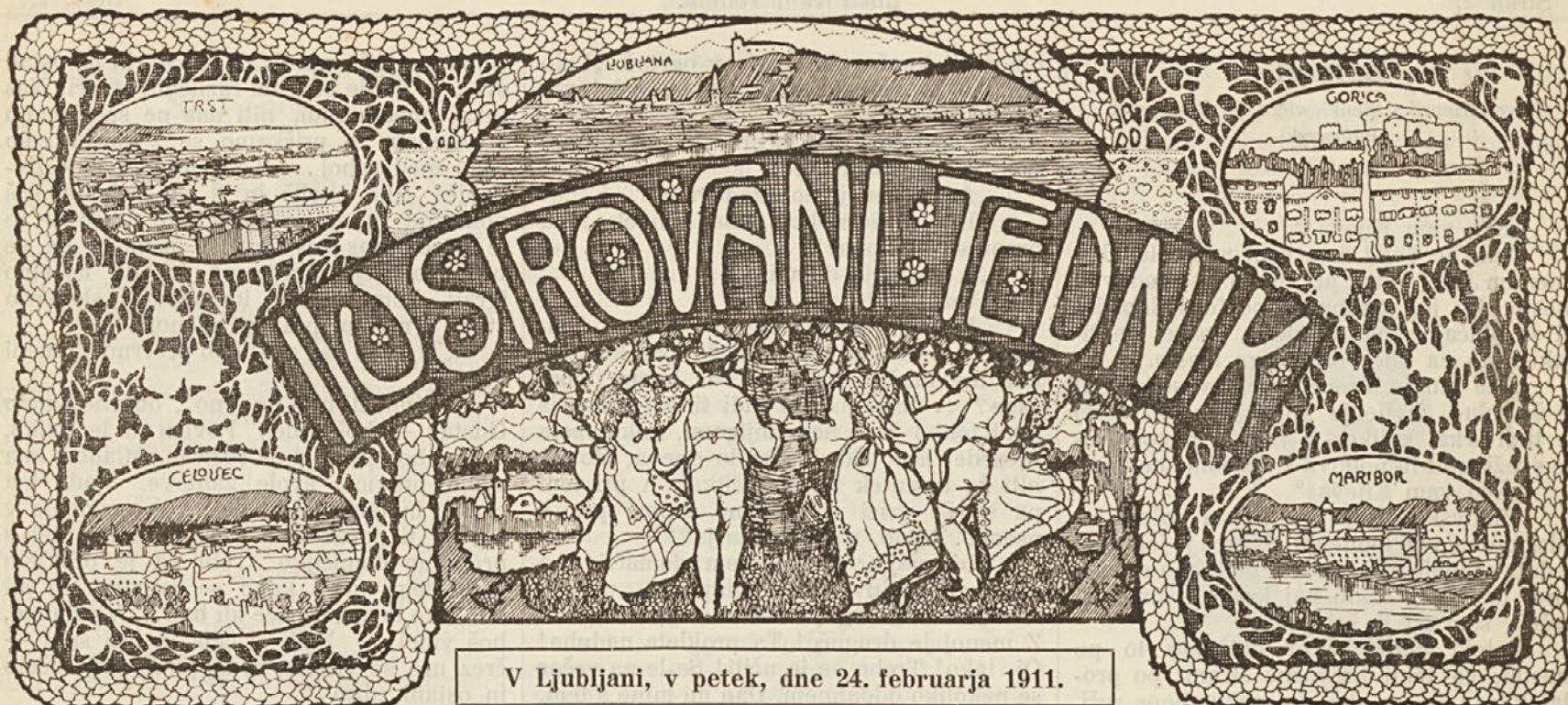

V Ljubljani, v petek, dne 24. februarja 1911.

Naročnina za Avstroogersko leta K 1.80, leta K 3.50, celo leto K 7.— za inozemstvo " 2.30 " 4.50 " " 9.—	Redakcija in administracija: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 8. Telefon (začasno) 118. Uradne ure za stranke: samo ob delavnikih od 9—12 ure.	Oglasnina za petitno vrsto enkrat 30 vin. Pri 10 objavah se dovoli 5%, pri 20 — 15%, pri 30 — 25% in pri 40 — 35% popusta.
Leto I. Posamezna številka 14 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira. Oglasi spotkljive vsebine se zavračajo.	Reklamna vrsta po 2 kroni. Štev. 1.

V lastni deželi ogroženi Slovenci.

Kočevci napadejo kaplana Kopitarja, voditelja tamošnjih Slovencev. (Po fotograf. posnetku.)

Kraljev sin — berač. Obsojeni, ker so Slovenci. Kuga na Kitajskem.

Zamán.

Povest Henrika Sienkiewicza. — Poslovenil Podravski.

I.

„Evo vam Kijeva!“

Tako je dejal sam sebi mlad človek z imenom Jožef Švarc pri vходу v starodavno mesto, ko je, sprebuje po formalnostih, ki so običajne na mitnicah, dospel nepričakovano na ulice obširnega mesta.

Srce mu je strepetalo od veselja. Bil je še mlad, življenje ga je veselilo, torej je tudi srkal kolikor je bilo le mogoče vase sveži zrak in ponovil z veselim smehom:

„Evo vam Kijeva!“

Zidovska kočija je drdrala počasi ter odskakovala ob kamenju. Švarcu je jelo presedati sedenje v njej pod platneno streho, torej je naročil židu naj krene k najbližji krčmi, sam pa je šel peš.

Potoki ljudi, kakor običajno to po mestih, so tekli na razne strani; po prodajalnicah so se bliščale razstavljene reči, vozovi so se srečavali, trgovci, generali, vojaki, berači, menihi so prihajali Švarcu pred oči. Bil je uprav tržni dan, torej je tudi mesto pridobilo tega dne nekaj trgovinski izraz. Tu ni bilo ničesar zamán; nobeno gibanje se ni izvršilo, nobena beseda ni bila izrečena zastoj. Trгоvec je stregel v trgovini, uradnik se je trudil v uradu, tat je imel v mislih goljufijo — vse je drvelo nekam za svojim razločnim smotrom, vse je tiralo pred seboj življenje, misleč na jutrnji dan, težeč za nečim — a nad tem truščem in gibanjem se je lovila vroča atmosfera in solnce se je odbijalo od svetlikajočih se šip na poslopjih istotako kakor v izložbenem oknu.

„A, to je vrvenje!“ si je mislil Švarc, ki še ni bil nikdar v Kijevu, niti v kakem drugem velikem mestu. „To je življenje!“

In zamislil se je v to veliko razliko med tesnim življenjem v malem trgu in širokim prizoriščem dela v velikem, kar ga iz te zamišljenosti predrami dobro mu znani glas:

„Si li ti, Jožef!“

Švarc se ogleda, opazuje nekoliko trenutkov človeka, ki ga je poklical po imenu, naposled pa razprostre široko roko in zakliče:

„To si ti, Gustav!“

Gustav je bil majhen in medel možicelj, star kakih tri in dvajset let. Imel je dolge lase kostanjeve barve, ki so mu segali celo do ramen; kratki rdečkasti brki, prirezani nad usti, so ga delali navidezno starejšega nego je bil v resnici.

„Kaj delaš, Jožef? Čemu si prišel? Na vseučilišče? Kaj ne?“

„Tako je!“

„Prav imaš. Bedno je naše življenje brez uka,“ mu odvrne Gustav, težko sopeč. „Katero fakulteto nameravaš obiskovati?“

„Še sam ne vem; bom videl — pa si izberem.“

„Premisli si dobro. Jaz sem tukaj že vse leto, pa se še nisem mogel dobro razgledati. Dokaj jih je, ki obžalujejo, da so si prezgodaj izbrali poklic, toda kaj jim je storiti potem? Vrniti se je prepozno, za hojo naprej pa nimajo moči. Lažje je povzročiti neumnost, nego jo popraviti. Jutri te popremim na vseučilišče, med tem si pa, ako še nimaš stanovanja, naroči zanesiti svojo prtljago k meni, saj ne stanujem daleč. Lahko začneš pri meni, ko ti jamem presedati, pa si poiščeš kakega drugega tovariša.“

Švarc sprejme Gustavovo ponudbo in čez trenutek sta se že nahajala skupaj v mali dijaški sobici.

„He, že dolgo se nisva videla; leto je že, kar sva končala šole,“ je rekel Gustav,

odloživši kovčeg in Švarcev ogrtač. „Leto dni, to je precej časa. Kaj si delal vse leto?“

„Sedel sem pri očetu, ki mi ni dovolil iti na vseučilišče.“

„A kaj mu je to škodovalo?“

„Bil je sicer kaj dober človek, toda preprost — kovač!“

„A sedaj je dovolil?“

„Umr! je.“

„Prav je imel,“ odvrne Gustav kašljajoč. „Prokleta naduha, že pol leta je, kar me muči. Čudiš se, da imam toliko sape?... Imel jo boš tudi ti, ko presediš kdaj toliko časa nad knjigami, kakor sem presedel jaz. Od dneva do dneva, človek niti za trenutek nima počitka. A pri tem pa se še grizi z revščino kakor pes s psom... Alo, nimaš denarja?“

„Imam ga; prodal sem domačijo po očetu; imam dva tisoč rubljev.“

„Izvrstno!... To ti bo zadostovalo. Z menoj je drugače! Ta prokleta naduha! Oj, tako! Treba se je učiti! Še-le na večer se nekoliko oddahnem. Dan mi mine s tem, da hodim na lekcije, po noči pa moram zasé delati... Nedostaja mi celo časa za spanec! Tako je pri nas! Ko vnideš enkrat v naše življenje, tedaj šele spoznaš, kaj je vseučilišče! Danes te sprejmem v klub, ali z drugimi besedami, v beznico; treba se je seznaniti s tovariši: kar danes pojdeš tje kaj z menoj.“

Gustav se je neprestano kretal po sobi, sopeč in pokašljujoč. Ko si gledal njegovo sključeno postavo, upadlo lice in dolge lase, si ga skoro smatral za človeka, vtrujenega po veselem življenju, a ne po delu; toda kopica knjig in popisane papirja, ter bedno urejena soba pa so pričale le preveč jasno, da je njihov gospodar pripadal oni vrsti ponočnih ptic, ki hirajo sključeni nad knjigo ter umirajo z mislijo, ali bi naj načrtali črko ali ne.

Švarc pa je dihal s polnimi prsi ozračje male sobe; bil je to zanj nekaj nov svet in samotni obenem. Kdo vé, si je mislil, kakšne misli se drvijo v glavah teh prebivalcev, ki stanujejo v četrtem nadstropu? Kdo vé, kako prihodnost pripravljajo znosti takšni podstrešniki?

„Danes jih že dokaj spoznaš“, je dejal Gustav, posegnivši pod posteljo po samovar na eni nogi, pod kateri je moral postaviti razbit lonec radi ravnotežja. „Naj te ne prestraši ta večer“, je nadaljeval sopeč poleg samovarja — „skuhati hočem čaja; naj te ne osupnejo te deloma znorele glave. Ko se razgledaš po mestu, pa spoznaš, da tu bedakov ne manjka, da pa so tudi nekatere krepke glave vmes. Vse boš videl. Naše življenje je nekoliko umetno, nekoliko znorelo, vsekakor pa gre z urnimi koraki. Originalov ne manjka, dasiravno je dobiti tudi vse polno nečimurne, smešne in najneumnejše izmed vseh neumnosti — brezbarvnosti. V nekaterih glavah kar gori, v drugih pa je temno — evo, kakor uprav sedaj na dvorišču.“

Nekaj časa je vladala v sobi tišina; čulo se je samo Gustavovo sopenje in pihanje v samovar. Resnica, nastajal je polagoma večer; na stene in na tla je padal čimdalje gostejši mrak; ognjeno kolo, odbijajoče se od samovarja na stropu, se je povečalo ali ugašalo sorazmerno s tem, kako je Gustav pihal v ogenj; naposled je začela voda šumeti, sikati in pršati. Gustav je prižgal svečo.

„Tu imaš čaj. Jaz pojdem na lekcijo“, je nadaljeval, „ti pa me počakaš tukaj; najbolje je, da se napiš na moji postelji. Ko potrošiš denar, moral si boš tudi ti poiskati lekcije. To je nekaj zelo dolgočasnega, toda kaj nam je početi? To je kaj pikra stran dijaškega življenja, toda

čemu praviti naprej? Naš svet in pa ostali svet, je dvoje povsem različnih stvari. Nas tukaj nimajo radi, niti nas ne sprejemajo z veseljem in pričkammo se z vsemi, celo sami med seboj... Težavno je takšno življenje! Ako zbolíš in ti ne poda tovariš pomožne roke, ne poda ti je nihče — to je usoda nas revežev. V ostalem pa se tudi hudujejo ljudje na to, da nočemo igrati komedij, da imenujemo sleherni stvar z njenim pravim imenom.“

„Ti vidiš vse nekoliko prečrno“, omeni Švarc.

„Črno ali tudi ne črno“, odvrne vneto Gustav — boš videl. Povem ti le toliko, da ne boš počival na rožicah. Mladost ima svojo pravico, svoje zahteve. Radi teh pravic in teh zahtev pa se ti nasmejijo v oči ter ti porekó, da si še nezrel fantek s prebujno domišljijo. Tebi pa je proketo malo tega mar, kako se imenuje to ali ono, ako te nekaj peče ali boli... V ostalem, boš videl... Nalij si čaja in lezi spat — čez uro se vrnem, sedaj pa mi daj kučmo in ostani zdrav.“

Čez trenutek je bilo slišati še zgolj sopenje in Gustavove korake po stopnicah. Švarc je ostal sam.

Gustavove besede so napravile nanj čuden vtis. Švarc se ga je spominjal povsem drugačnejšega; danes je v njegovem glasu donela nekakšna grajavost in nezadovoljnost; nekaka mračna ubranost duha je prodirala skozi te na pol pretrgane, na pol otožne besede. Svoje dni je bil zdrav na duši in na telesu, danes pa je dihal s težavo; v govorici in gibanju njegovem je bilo moči zapaziti neko čudno vročnico, kakor pri človeku, ki se je izčrpal.

„Ali ga je res že tako vtrudilo življenje?“ si je mislil Šarc. — Torej tukaj se je treba boriti, treba je iti proti toku, a ta revež za to očividno že nima moči. Tu je treba zmagati! Očividno je, da svet ni položil posebno lahke roke na nas. Za zlodja, to tudi ni kaj lahkega. Da je Gustav postal takšen sovražnik človeštva, moral si je očividno poprej obžgati perje. Vsekako pa on tukaj ne praznuje, marveč gre še zmerom naprej. Nemara je to samo odeja za to mizantropstvo, pod katero se čuti dokaj ugodneje in varneje?... Toda, ako je v resnici treba iti na boj, — ali poginiti? ha!... pa pojdem!“ je zaklical mladenič s krepkim glasom; vsekako je pa v tem klicu bilo več odločnosti nego vneme.

Uro potem samogovoru se je slišalo znovič sopenje po stopnicah in precej na to je vstopil v sobo Gustav.

Nu, naprej za menoj!“ je zaklical. „Stojiš v veži vrtinca dijaškega življenja; danes zagledaš njega veselejšo stran. A ne zapravljaj časa!“

To govoreč je vrtel kučmo v roki ter se oziral na vse strani, na to je pa stopil k mizi in izvleki iz nje glavnik, si jel z njim česati svoje dolge, rumenkaste lase.

Končno je šel ven na ulico.

V Kijevu so bile beznice, v katerih so se zbirali dijači. Okoliščine v mestu so bile takšne, da ni bilo mogoče živeti v vsej mestni družbi. Tega je bilo krivo največ to, da razne mestne koterije (svaščine) niso videle rade poleg sebe mladine, katero bi še le prihodnost imela preobraziti v ljudi. Od ene strani pomanjkanje stanovitnosti, nasilje besed, ošabnost in druge mladini navadno prirojene lastnosti se niso hotele rade ukloniti društvenim oblikam; od druge pa je dežela dajala mestu svoj živelj samo po zimi, ali ob času pogodb; radi tega je tudi iz vseučilišča nastal nekakšen sam zase opisan krog, ki je vršil književno življenje po dnevu, klubovo pa po noči.

(Sledi.)

V lastni deželi ogroženi Slovenci.

(Slika na naslovni strani).

Prvo polovico tega meseca je v Ljubljani predaval kaplan Kopitar o slovenskem gibanju na Kočevskem. Kot očividec je opisal križe in težave, s katerimi se imajo boriti Slovenci in prikazal njihove hude boje s Kočevci. Spominjal je na nemško podivjanost in na kratko omenil dogodke, ki so živo v spominu. Slika 3. na naslovni strani nam prikazuje hišo Slovenca Janeza Rusa, kjer ima slovensko izobraževalno društvo, za katero je idealni duhovnik zastavil svoje moči, svoj sedež. Kočevci oblegajo hišo, med njimi je opaziti orožništvo. Na sliki 2. spremljajo Slovenci svojega voditelja v mesto, Kočevci pa jim sledijo. Takrat so Slovenci največ trpeli. S števil. 1. zaznamovana slika pa kaže, kako so čakali Kočevci pol ure pred Kočevjem na Slovence s kravjimi zvonci, kadilnico in kopolnico, ter tako zasmehovali verske obrede. Slička poleg opisane predločuje slednjič navdušenega kaplana Andreja Kopitarja, ki se je končno moral umakniti v Leskovec pri Krškem. Prošli teden se je vršila v Kočevju obravnava proti demonstrantom. Njihove kazni so kaj neznatne. Državno pravdnštvo pa toži sedaj še Kopitarja samega.

Svetovne tekme v zraku in Rusjan.

Vkljub krutim udarcem usode, katera je smelim avijatikom tako nemila, se oni ne dajo prestrašiti. Tudi to leto bode prineslo veliko dogodkov, ki se bodo v toliko razlikovali od do sedaj izvršenih v panogi avijatike, da gre tu o avijatskih meetingih, kakor se še do sedaj niti slutilo ni. Najznamenitejši bode pač polet Pariz-Berlin-Bruselj-London-Pariz, katerega se udeleži

† Slovenski avijatik Rusjan.

po leti 52 raznih zrakoplovcev, da poizkusijo v tekmi svojo srečo in zmožnost. Za nagrade najbolj uspešnim poletom je namenjenih 280.000 marek. Druga velikanska tekma „od oceana do oceana“ se bode vršila spomladi v Ameriki, in sicer se bodo poizkusili avijatiki na zračni poti iz Novega Jorka do San Frančiška. Za to je že pripravljena nagrada 250.000 kron. Skoro gotovo je, da bi se katere teh tekem udeležil tudi naš Rusjan, ko bi ne bil zapadel smrti. Morda bo umestno, da se ga tu zopet spomnimo in ga prikažemo domovini:

Dne 9. januarja letos se je ubil v Belem gradu edini slovenski zrakoplovec Eduard Rusjen iz Gorice. Mladega moža je še čakala lepa bodočnost in slava, kajti bil je genijalen in pogumen, kakor mora biti mož, ki hoče kljubovati v neizmernem svetovju zakonom in silam narave. Rusjan

je bil šele 25 let star, a že so ga poznali preko slovenskih mej: Po novem letu je hotel uprizoriti po vsem slovanskem jugu več vzletov, katerih prvi (v Zagrebu) se mu je z mecenom Merčepom kaj dobro obnesel. To je mladega moža tako podžgalo, da je šel v Belgrad nadaljevati svojo započeto pot. Ali tam doli ga je zalotila nezgoda. Krasno je vzletel, večje je krmaril po zraku, ali ko se je začel spuščati, se je strlo nenadoma eno krilo in ponesrečeni zrakoplovec je padel z bliskovo brzino na tla ob zidovje belogradske trdnjave, kjer ga je prepadena množica, ki se je bila mnogobrojno nabrala, da vidi redki prizor, izkopala mrtvega izpod razbitega stroja. Rusjan je bil pokopan v Belgradu tako slovesno in sijajno, kakor še pač nobeden Slovenec nikjer in najbrže še sam Belgrad ni videl takega pogreba. Prihiteli so namreč iz kraljevega dvorca, prišli so iz najrevnejših bajt počastiti na zadnji poti Slovenca, ki je bil pred smrtjo, ko ga je nekdo opomnil na možnost nesreče, rekel, da bo počival v „svoji zemlji“, če se ubije. Mislil je na Srbijo. Rusjanovo ime je zašlo tudi v širje kroge avijatikov. On je namreč dobil sedanji svetovni rekord pri zaletu, kajti nekoč se je v Zagrebu začel njegov aeroplan dvigati že po 28 metrov dolgem drčanju po zemlji. Do tega uspeha je imel prvenstvo Francoz Bleriot, ki je rabil za vzlet 33½ metra. Rusjanova rodovina živi v Gorici, kjer imajo starši sodarski obrt.

Voz kmeta Drzimale.

Pieter Cronje — umrl.

Na svoji farmi Makensoles v krajini Klerensdorp v Južni Afriki je umrl v 70. letu svoje dobe znani bivši burski general Pieter Cronje. Bil je najzmožnejših, pa tudi najnesrečnejših burskih voditeljev za angleškoburske grozne vojske. Njegovo ime je slovelo že pred vojsko. On je bil tisti, ki je bil svoj čas napadel Jamesonovo prostovoljno četo in jo pognal v beg. V burski vojski se je vojeval početkom zelo uspešno, dokler ni bil pri Paardebergu s 4000 svojih četnikov vjet od generala Frencha. Angleži so ga imeli na to vjetega na otoku Svete Helene, kjer je samoval svoj čas tudi Napoleon; ko so ga pa čez dalje časa zopet izpustili, se je napotil v podjarmljeno domovino, a tam se ni nič

Poslednji Obrenović — berač.

Milan Kristić se zove zadnji Obrenović, ki je kot izvenzakonski sin bivšega srbskega kralja Milana vzel žalosten konec. Pred več leti je iskal svoje rešitve pri varietetu, a vse zaman. Moral je postati kolesar in kot tak si je pri dirki s kolesi na motor

Poslednji Obrenović.

tako pohabil nogo, da so mu jo morali odrezati. Sedaj se pokvečeni revež potika po Ogrskem in berači pri dobrih ljudeh za miloščino. Nesreča je v njegovi rodovini, saj je tudi njegov oče, ko so ga pognali s prestola, umrl kot preprost in skromen mož na Dunaju. Kristićeva mati je bila turška princesa.

Voz kmeta Drzimale.

Na dvorišču zgodovinskega muzeja v Krakovem stoji zanimivi in sloviti voz kmeta Drzimale iz Poznanjskega. Ta voz so kupili Poljaki v Nemčiji za dokaz nemškega nasilja in krivice napram Slovanom.

Znano je, da preganjajo Nemci neusmiljeno Poljake in da jim jemljejo dom in posest. Kmeta Drzimale so pred leti tudi posili razlastili in ga pognali z rodne grude in revež si je nabavil voz, v katerem je prebival kot cigan, dokler ga tudi iz voza niso spodili. Tako delajo kulturni Nemci. Vkljub temu pa se jim ne bo nikoli posrečilo, da bi uničili Poljake. Nasprotno, kakor kaže zadnje ljudsko štetje, zaznamujejo oni lep napredek.

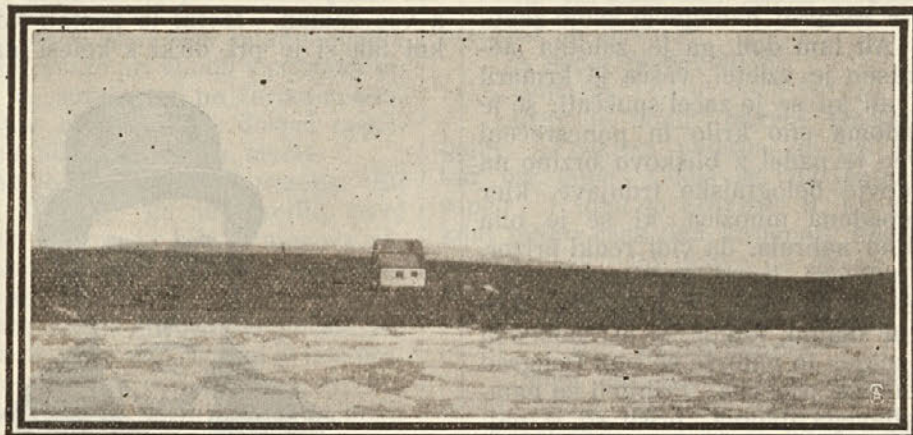
† Pieter Cronje.

več politično udejstvoval, nego je živel čisto sam sebi v samoti, iz katere ga je sedaj pozvala smrt.

Najsevernejša hiša.

Marsikdo si misli, da na visokem severu ni mogoče prebivati, kajti mraz je tako silen in ozračje tako neugodno, da ne

more uspevati nijedno živo bitje. To je popolnoma pravilno mnenje, ali vendar je človeška narava do neke meje zmogla večni sneg in led. Najsevernejši človeški zaselek tvori hiša Skandinavca Knuda Rasmunssena,

Najsevernejša hiša.

ki prebiva baš pod 77. stopnjo geografske severne širine ob „zalivu severne zvezde“. Naša slika kaže, da je hišica pač zelo lična, ali malokdo se bo našel, ki bi mu mozga

Francoski oficir — sorodnik avstrijskega cesarja.

Ni še dolgo tega, ko je cesar Franc Jožef sprejel francoskega poročnika Raoula de Ligniville v avdienco. Rodovina Ligniville pohaja iz plemena loterinških vojvod in sorodstvo obojih se da zasledovati notri do 11. stoletja. Z zakonom vojvode Franca Štefana Loterinškega s cesarico Marijo

Poročnik Ligniville.

Terezijo je postala rodovina Ligniville sorodna tudi z avstrijsko vladarsko hišo. Pri neki priliki je mladi oficir častital cesarju in ta je postal na njega pozoren. To je dovedlo do tega, da ga je pozval k sebi in mu dovolil avdienco.

Kaznovani, ker so Slovenci.

Dne 3. januarja je c. kr. okrajno glavarstvo v Špitalu na Dravi obsodilo železniškega asistenta Milana Petka na dvadnevni zapor oziroma na 20 kron globe, ker je zapisal pri ljudskem štetju za se slovenski kot občevalni jezik. Možati Petek (2) se ni hotel udati zahtevi, da se prizna Nemcem in tako je bil ogenj v strehi, tem bolj, ker sta storila tudi asistenta Fran Rožman (1) in Josip Jenko (3) tako, ki sta tudi bila na enak način kaznovana. Nemška krutost je dosegla vrhunec, ko so špitalski prebivalci odpovedali vsem trem stanovanje in ko jim nikdo ni hotel dati hrane. Le v kolodvorskem bufetu so morali dobiti živila. Kajpada se je vrla trojica pritožila pri deželni ko-

ne spletelele gomaznice pri misli, da bi moral on živeti v taki okolici.

Papeževa bolezen.

Papež Pij X. je zbolel na influenci in kakor poročajo iz Vatikana, je njegova bolezen opasnejša nego jo opisujejo oficijelni časniki. Ker šteje papež že 76. let se

Papež Pij X.

njegova okolica zelo skrbi za njega. Papež je sploh bolehav in nikdo ga ne sme obiskovati razven sester. Papež Pij X. je bil 2. junija 1835 v Riese v trevizanskem okraju rojen in 12. junija 1893 kardinalom imenovan. Papežem je bil izvoljen dne 4. avgusta 1903 in kot tak dne 9. avgusta istega leta kronan. Sedaj se čuje, da je že okreval.

Baron Albert Rothschild.

Na Dunaju je umrl dne 11. februarja zadet od srčne kapi glavar Rothschildove rodovine baron Albert Rothschild. Pokojnik je bil v 66. svojem letu, vdovec in oče petero otrok. Eden njegovih sinov se je ustrelil pred poldrugim letom, eden je pa v blaznici v Steindorfu pri Dunaju. Sin Alfonz je kot drugorojenec podedoval vse ogromno premoženje po že nekoliko let pokojnem Natanaelu Rothschildu, tretji sin Alojz pa postane sedaj načelnik bankovnega podjetja, dočim služi četrti, Evgen, v Brnu pri dragoncih kot poročnik. Edina hči se zove Valentina. Umrl Rotschild je bil prvi

Baron Albert Rothschild.

svoje rodovine, ki je bil podoben za na dvor. Bil je velik dobrotnik, ki je zelo mnogo storil za poglobljenje vede in širjenje znanja. V športnem svetu je bil vobče dobro znan. Zgradil je med drugimi tudi zvezdarno, ki jo je opremil sijajno in poleg tega znano Rothschildovo bolnišnico v spomin na svojo ženo Bettino, ki je bila podlegla rakovi bolezni. Umrl baron je zapustil krog 500 milijonov kron premoženja, od katerega dobi država kakih 20 milijonov za davek, ki ga nalaga. Lepe vsote, nekatere gredo na stotisoče, pa dobe za volilo razna društva in družbe, med temi židovska cerkvena občina v Budimpešti.

Pokažite „Ilustrovani
Tednik“ znancem!

Fran Rožman.

Milan Petek.

Josip Jenko.

roški vladi in ta je morala pritožbi ustreči in obsodbo preklicati. Mladi Slovenci upajo, da bodo kmalu prišli službovat v Slovenijo, saj si tudi Nemci prosijo, da se iznebijo

„politiko uganjajočih hujskačev.“ Vsega je pa kriva uprava južne železnice, ki tira domačine v tujino, nezmožne tujce pa spravlja med nas.

Častna kolajna mesinskega mesta.

Po grozovitem potresu, ki je za novo leto 1909 razrušil mesto Messina, razoral mnogo drugih cvetočih krajev in zaselkov, ter upostošil otok Sicilijo, so bili ruski pomorščaki prvi, ki so pričeli reševati zbegano in od silnega straha skoro zblaznelo ljudstvo. Oddelek ruskega brodogradništva je one strašne trenutke ravno križal v tamošnjih vodah in tako so se hrabri ruski sinovi podvzivali, da so s samozatajevanjem in zaničevanjem nevarnosti za lastno življenje rešili kar se je dalo rešiti. V obči zmedenosti in brezsmotrenosti, ki je gospodovala, so bili Rusi angeli pomoči in utehe. Vse svetovno časopisje, zlasti pa italijansko, ki se je lahko na svoje oči prepričalo o ruskem junaštvu in požrtvovalnosti, je pelo slavo sinovom velikega slovanskega naroda in svojo hvaležnost in

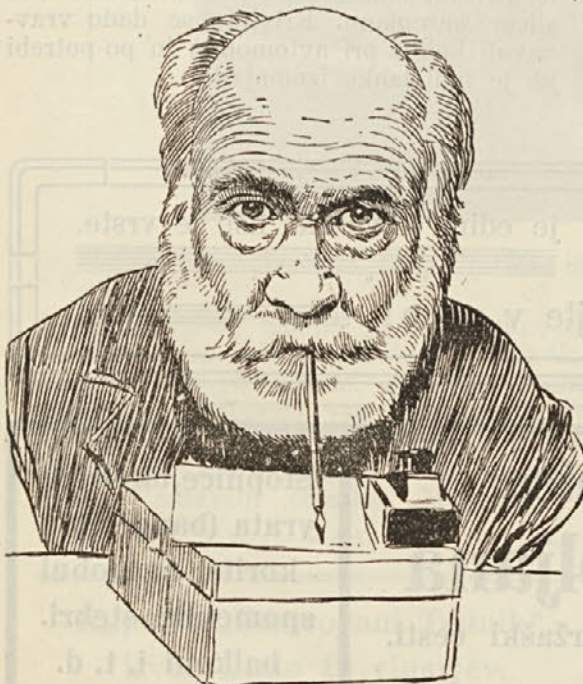

Častna kolajna mesinska.

priznanje izraža nova Messina sedaj s tem, da podeli prvim rešiteljem umetniško izdelano kolajno z napisom: „Messina hrabrim ruskim pomorščakom baltske eskadre.“

Tajnik brez rok.

Ben Akiba je nekoč bil izustil krilato besedo, da se je na svetu že vse dogodilo, sedaj se je zopet pokazalo, kakor že tolikrat, da se je možak le nekoliko zmotil. Pogled na pomilovanja vrednega pohabljenca nas pouči o tem. Mnogi pač ne bi hoteli verjeti, da bi si mogel brez rok in nog rojeni človek

Mr. William Gey.

na svojo starost služiti kruh kot pisar in celo tajnik. In vendar je to res. Mr. William Gey se je rodil brez rok in nog, imel pa je dosti energije in inteligence, da se je obvaroval pred zlorabo, katere bi bil postal žrtva, ko bi si ga bil kdo nabavil, da ga razkazuje po svetu kot redkost radovednim ljudem za drag denar. Sinu premožnih staršev mu je bilo dano, da se je dobro

naobrazil. Naučil se je čitati, pisati in vsega kar je potrebno, ter je tako postal s časom tajnik velikega industrijalnega podjetja v Severni Ameriki. William Gey drži, kaže slika, peresnik z zobmi in vsled dolgoletne vaje piše zelo lepo, točno in neverjetno hitro, dasi je že osivel in oslabel starček.

Kuga v okolici Charbina na Kitajskem.

Na kolodvoru.

Cesta v evropskem delu Charbina.

Cesta na kitajskem delu.

Strašno gospodari kuga na Kitajskem. Veliki deli dežele, cele krajine v Mandžuriji so opustošene in prazne. Kdor se je mogel še pravočasno rešiti, je pustil vse in je zbežal na južno stran. Izlasti Charbin, ki je križišče sibirskeske železnice, katero je bilo tudi za rusko-japonske vojske velikega pomena, je trpel radi kuge, tembolj, ker je prvotno tam izbruhnila. Prinesli so jo v mesto lovci s kožami okuženih hrčkov. Dočim so se je previdni Evropeci in Ja-

ponci ponajveč obvarovali, da ni prodrla v njihova bivališča, je pomorila v kitajskih okrajih vse, kar je le zalotila. Koliko jih je umrlo vseh skupaj, se še ne ve, toliko pa je že gotovo, da je njih število že sedaj nad 100.000. Na reki Hulan je videti na ledu naložene cele hribe trupel, ker so jih prebivalci tja naložili, da bi jih spomladi voda z ledom vred odnesla. S tem se bo pa kuga le še bolj širila.

Hrček, ki širi kugo.

„Črna smrt“, ki kosi brez usmiljenja po mandžurskih stepih in ki je že požela na tisoče Kitajcev in pomorila mnogo Evropecev, grozi vedno bolj tudi Evropi. Kugo so zanesli v Mandžurijo iz Mongolije lovci, koji so se je nalezli pri lovu na neko vrsto hrčkov, katere nazivajo Kitajci „tarpagan“, Rusi pa „bobak“. Med bobaki divja kuga kakor sorodne bolezni med kuncu in podganami in sicer tako silno, da je ni nikoli mogoče iztrebiti, zlasti, ker se pojavi vsakokrat, čim nastopi vlažna pozna jesen. Dočim pomorijo bobaki za vsako drugo boleznijo obolele tovariše svojega plemena in tvorijo tako nekako sami svojo zdravstveno policijo, da lahko zdravi brezskrbno prespijo v svojih zgradah dolgi zimski čas, bežijo pred „črno smrtjo“ vsi, ki se se čutijo zdrave, samega straha pred kugo. Tako se pa ona neovirano širi.

Hrček, nazvan „bobak“.

Tolstovrška slatina.

Tolstovrška slatina je bila do lani v nemških rokah in ko je bila na prodaj, se je po dolgotrajnih pogajanjih posrečilo, da so jo kupili Slovenci. Šlo je pa to le po spretne posredovanju g. B., ker ob narodni

meji sploh in posebno še na Koroškem je treba previdnega in spretnega posredovanja, da pride kako nemško podjetje v slovenske roke. — Kako velikega narodnega pomena je, da je Tolstovrška slatina prešla v slovenske roke, se je kmalu pokazalo, kajti Tolsti vrh je postal takoj središče živah-

nega narodnega gibanja. V gostilni Tolstovrške slatine se je priredilo že par izborna uspešnih veselja, priredilo se je par sestankov

glede ljudskega štetja, oživila je podružnica C. M. D. za Tolsti vrh in okolico, ustano-

Gostilna Tolstovrške slatine.

vila knjižnica „Prosvete“ itd. V gostilni Tolstovrške slatine stojita tudi nabiralnika C. M. D. in Slov. Straže, dobe se razglednice in koleki obeh obrambnih slov. društev. Za turiste in tujce je na razpolago krasna spominska knjiga koroške podružnice Slov. planinskega društva. Tolstovrška slatina leži med Spodnjem Dravogradom in Gu-

štanjem. Do Spodnjega Dravograda je eno uro, do Guštanja 20 minut in do Slov. Gradca dve uri peš. Najbližja železniška postaja je torej Guštanj, t. j. prva postaja na koroški progi. Od gostilne Tolstovrške slatine so za turiste lepi izleti n. pr. na Uršulo, Peco itd. in za letoviščnike je mnogo zelo zanimivih izletišč n. pr. Ojstrica, Spod.

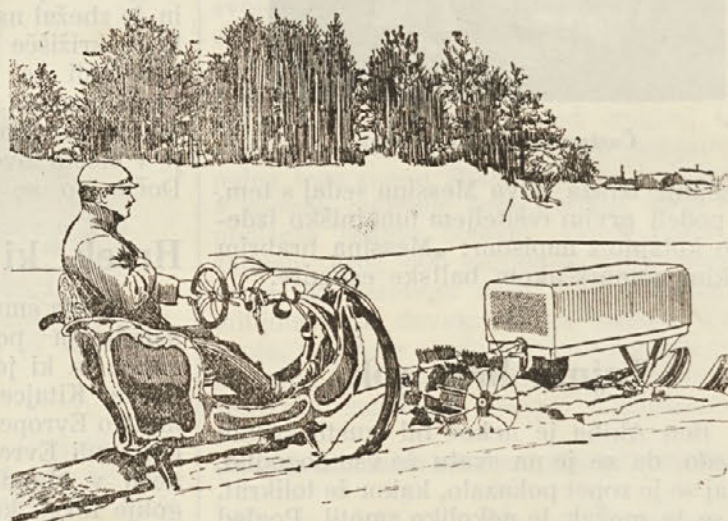
Izvir Tolstovrške slatine.

Dravograd, Slov. Gradec, Tolsti vrh, Kotle, Prevalje, Klopinsko in Vrbsko jezero itd. Tolstovrška slatina izvira na vznožju Tolstega vrha in naša slika kaže cementno zidanico, v kateri je vir. Druga slika kaže letoviščno gostilno Tolstovrške slatine, raz katero ponosno vihra slovenska trobojnica.

Moderne sanke z motorjem.

Lahke motorne sanke.

Sanke za tovore.

Izlasti v goratih krajih in v krajih z zimskim športom izpodrivajo sanke z motorjem one za konjsko vprego. Danes lahko vidijo čitatelji take moderne sanke, ki so včasih zelo razkošno opremljene. Pripomniti bi bilo pri tem sledeče: Desne sanke

na sliki, ki so namenjene bolj za tovore, je izdelal neki švedski inženir in jih tako konstruiral, da zamore motor premikati tovor s 1000 kilogrami z naglico 25—30 kilometrov na uro po ledeni in s snegom kriti ravni. Drugi tip na levi so konstruirali

v strokovni šoli za avtomobilstvo v Mainzu in ga tudi tam izvršili. Načeloma so sanke slične aeroplanu. Krivulje se dajo vravnati kakor pri avtomobilu in po potrebi jih je tudi lahko izmenjati.

„ILUSTROVANI TEDNIK“ je edini slovenski list te vrste.

Čitajte ga in širite! Naročajte ga in oglasujte v njem!

Cementne cevi v vseh merah, barvaste plošče za tlak cementna opeka i. t. d.

Kranjska betonska tvornica
Tribuč & Komp., Ljubljana

Pisarna, delavnice in skladišča na Tržaški cesti.
Telefon št. 296.

Stopnice, okviri za vrata (bangerji), korita, nagrobni spomeniki, stebri, balkoni i. t. d.

Otroci italijanske kraljeve dvojice.

Slika, ki nam prikazuje otroke italijanske kraljeve dvojice, je proizvedena po fotografiji, katero je napravila kraljica Jelena sama. Predočuje nam na levi tri hčerke in na desni prestolonaslednika

Humberta, šest in pol leta starega kneza piemontskega. Zovejo se princeze od leve na desno: Giovanna, Jolanda Margherita in Mafalda. Prva je stara 3 in pol leta, dočim šteje sestre 9 in pol oziroma 8 let. Originelni položaj je fotografirala kraljica v lovišču svojega soproga.

Otroci italijanske kraljevske dvojice.

Marijavitski škof Skolimovski.

Med Poljaki je pred nekaj leti nastala nova verska ločina, ki se politično priznava Rusom prijazno. Novi verniki častijo prav posebno Marijo in zato so si

tudi nadeli po njej ime. Papeža pa ne priznavajo in zato se katoliška duhovščina vneto bojuje proti novemu izpovedanju, katero že ima 320.000 pristašev. V celem šteje nova vera 3 škofo, 34 duhovnikov in 120 pridigaric z načelnico Kozlovsko,

Škof Skolimovski.

ki se je najbolj trudila za ustanovitev te cerkve. Nova ločina ima tudi lastno tiskarno in druge zavode. Nedavno je car sprejel v avdijenco vse tri marijavitske škofo, med njimi prvega Skolimovskega. Slika nam kaže delavnega moža, ko ravno sedi v redakciji časnika „Marijavit“ v Lodzu.

**Kupujte „Ilustrovani Tednik“,
izvod samo 14 vinarjev.**

Prosveta.

Spomenik Zmaju Jovanu Jovanoviću. V Rumi v Slavoniji se je sestel odbor, ki si je nadel nalogo, da podvigne v mestu samem spomenik največjemu srbskemu pesniku Zmaju Jovanu Jovanoviću. Z zbiranjem prostovoljnih prispevkov v proslavo pokojnikovega spomina se je takoj pričelo.

Nobelova mirovna nagrada. Iz Kölna poročajo, da je bil za letošnjo Nobelovo mirovno nagrado priporočen prof. Zorn, rektor univerze v Bonnu. Predlagali so ga

za odlikovanje radi odločnosti, s katero je nastopil leta 1899. pri prvem posvetovanju v Haagu za uvedbo stalnih mirovnih sodišč. Pripomniti pa je treba, da se je tej ustanovitvi upirala najbolj Nemčija.

M. Žunkovič, Die Slaven, ein Urvolk Europas, je naslov knjigi, ki jo je spisal zopet delavni slovenski oficir. Major Žunkovič iz Kromeriza dokazuje na približno 400 straneh s pomočjo 38 ilustracij med besedilom prvobitnost Slovanov v Evropi in pobija protiva mnenja raznih učenjakov. Knjigo je dobiti povsod broširano po 12 K.

Etnografski koncert v Petrogradu. Etnografski oddelek društva ljubiteljev naravoznanstva, antropologije in etnografije je priredil koncem januarja v Petrogradu koncert, pri katerem se je pelo 42 pesem v izvirnem besedilu jezikov vseh 17 v Rusiji živečih narodov.

Leta 1910. pri Nemcih najčešče igrane drame. V recitirajoči drami stoji na čelu Schiller z 1909 predstavami. Potem sledi Sudermann 1026, Shakespeare 961, Kadelburg 957, Bahr 850, Schönthau 784, Blumenthal 723, Ibsen 723, Goethe 589 in Hupmann 579 krat. Ednajsti je na vrsti Björnson.

Najden rokopis zvezdoslovca Kopernika. Vseučiliški profesor dr. Birkenmayer je našel v vseučiliški knjižnici v Upsali na Švedskem in v državnem arhivu v Stockholmu dva do sedaj še neznana rokopisa znanega poljskega zvezdoslovca Nikolaja Kopernika. Izmed teh rokopisov je posebno važno pismo, ki ga je Kopernik dne 22. junija 1516. pisal poljskemu kralju Žigi I. V tem pismu proglašja Kopernik nemške viteze križarje za roparje, razbojnike in zločince. To pismo je obenem tudi dokaz, da ni bil Kopernik samo Poljak po imenu in pokolenju, marveč tudi po mišljenju.

Proučevanje kraških votlin. Na besedo poljedelskega ministrstva bode preiskal raziskovalec naravnih votlin in tajnik poverjenstva za postojnsko jamo A. Perko vse vodne in kapniške jame in votline po Notranjskem. Njegovo področje tvorijo doline krog Loža, Cirknice, Planine, Postojne in ravni med Planino in Logatcem. Raziskovanje je smatrati predelom osuševanja teh gnjač.

Vandalski čin. Na vožnji iz Zagreba v Beligrad so bila mnoga dela znanega secesijonista Meštroviča, ki so bila namenjena za rimsko razstavo, popolnoma uničena. Sumijo, da so to storile ogrske železnice nalašč.

Sredstvo proti malariji? Neki nemški trgovec se je bil v Kamerunu nalezal malarije in le s silnimi množinami kinina, ki ga je venomer zavžival, se je zamogel vzdržati po koncu. Slednjič je pa poizkusil znan vratislavski zdravnik še s salvarsanom. Napravil je raztopine za 800 gramov in sicer je raztopil 400 gramov sredstva v 400 gramih neke solne topine, kar je potem vbrizgal v žilo krvnico na desni roki. Po nekaterih poizkusih je bolnik popolnoma ozdravel.

Gospodarstvo.

Zlato na Češkem. V Velharticah in v Kolineku nedaleč od Budějovic so našli pri kopanju rude, da se nahaja v eni toni te rude 1 kg zlata, pomešanega s srebrom, svincom in drugimi kovinami. Sestavil se je takoj konsorcij, ki bode prevzel daljno delo.

Proizvajanje premoga preteklega leta. Ministerstvo za javna dela je objavilo, da

se je leta 1910 pridelalo 140.5 milijonov meterskih stotov črnega in 251.5 milijonov meterskih stotov rujavega premoga. Predpreteklo leto so pa številke na Avstrijskem šle na 137 in 260 milijonov.

Banka za visokošolce v Kijevu. V Kijevu na Ruskem so ustanovili razni bogati rodoljubi dijaško banko. Glavni namen te banke je, preskrbljevati ubožnim, a marljivim slušateljem ruskih visokih šol po nizki ceni kredit. Ta banka je velikega pomena za rusko mladino, ki se rekrutira — kakor slovenska — večinoma iz ubožnih slojev.

Dohodniski davek na Ruskem se bo pobiral od dohodka 1000 rubljev nadalje; pri nas v Avstriji je najnižja stopinja 1200 K, torej sega davek pri nas v prav malo premožne kroge. Po izkazu finančnega ministra znaša občna vsota dohodkov, podvrženih temu davku 2 milijardi 644 milijonov rubljev; število davkoplačevalcev znaša 645.000, ki bodo plačali 64¹/₂ milijonov rubljev. Davek bo seve najbolj prizadel mestne prebivalce in veleposestnike, ogromni del ljudstva, to je kmetsko pač nikjer ni tako premožno, da bi se moglo pritegniti k temu davku.

Slovenskemu narodu!

Velika potreba je bil ilustrovan slovenski tednik, ker do sedaj smo bili navezani le na tuje proizvode te vrste. Naš „Ilustrovani Tednik“ bode izhajal vsak petek ter bo prinašal na 12 straneh dosti zanimivega, zabavnega in poučnega berila z mnogimi slikami. Program njegov je razvideti že iz njegove današnje vsebine, pripominjamo le še, da bode list vedno nestrankarski in politično brezbarven, ker se v politiko ravno ne bomo vmešavali.

„Ilustrovani Tednik“ bode gojil razne panoge žurnalistike in bode skušal zamašiti veliko vrzel na tem polju. Posebno pozorno bomo nabavljali slike, da z njimi opremimo list kar najdostojnejše. Upamo pa, da nas bode pri tem podpiralo zavedno občinstvo, ker troški za tak list so ogromni, če tudi niso nekatere slike v predležeči prvi številki po naši želji izvršene. Največja težava je pač ta, da se mora vsako delo poslati izven Ljubljane v izvršitev, pri čemur trpi aktualnost. Za drugo številko je že preskrbljeno, da bomo mogli postreči z lepimi in aktualnimi slikami o najnovejših dogodkih. Objavljali bomo tudi ilustracije mode in slike k raznim ugankam itd., za katere bomo razpisovali nagrade. Poskrbljeno je tudi za dobre spise humoristične barve.

„Ilustrovani Tednik“ si je zadel posebno nalogo, seznanjati čitatelja s slovensko domovino in njenimi prebivalci, ter tako buditi zanimanje in ljubezen do obojega. Zato prosimo vse, ki ljubijo dvignjenje žurnalistike, katera pomenja moč in slavo vsakega naroda, da nam pomagajo širiti list in nam gredo na roko z umestnimi nasveti.

Želimo si, da nam prijatelji našega podjetja poročajo o zanimivostih, kakor so drevesa, razvaline in razne osebe, nas opozarjajo na ginoče šege in navade ter nas seznanjajo z do sedaj še malo poznanimi posebnostmi slovenske domovine. — Veselilo bi nas, ako bi nam društva pošiljala slike in posnetke svojih prireditev, slike svojih domov in drugih zgradb. — Nujno prosimo, da nam pomaga občinstvo zasledovati dogodke na meji, ker kanimo prikazovati zavedne bojovníke za sveto narodno stvar in opazovati kraje, katere

je slovenski narod rešil ali pa izgubil. Sploh pa nam naj vsakdo prijavi, kar se mu zdi vredno, da pride v javnost.

V imenu narodovom pozivamo in prosimo zavedno slovenstvo, naj spravlja „Ilustrovani Tednik“ v bralna in izobraževalna društva, čitalnice, nezavedne rodovine, naj ga zahteva po kavarnah, gostilnah in brivnicah, ter podpira na vsak možni način.

Stremili bomo za tem, da list razvijemo in ga opremimo tako, da bo važen činitelj narodne obrane. Podpirajte nas, da se bo list bolj širil in širil. Jasno je, da je ta številka le skromen začetek.

Izdavateljstvo.

Armada in mornarica.

Troški dveletne vojaške službe. Ako bi se dosegla dveletna vojaška služba, bi narasli troški za vojaštvo za 64.8 milijonov kron na leto. Pa tudi ako bi se za triletno službo armada in mornarica izpopolnila, bi se troški grozotno namnožili. Razlika bi bila le ta: če bi Avstrija prešla k dveletni vojaški službi, bi morala dobiti vsako leto 159.500 novincev, dočim se sedaj namerava zadovoljiti s 130.000. V poslednjem slučaju se že zahteva zvišanje kontingenta za 24.700 mož, v prvem pa celo 54.400. V denarju bi bilo to razlike za 15 milijonov kron na leto. Vsekakor mnogo krvi in silno denarja.

Domobranske kadetnice ne bo več. Koncem tekočega šolskega leta opustijo edino domobransko kadetnico na Dunaju. Ker se bodo zanaprej vzgajali vsi aspiranti za oficirsko službo pri domobrancih v kavalerijskih in infanterijskih kadetnicah, bodo 1., 2. in 3. letnik že letos na jesen porazdelili na cislitvanske zavode.

Ohlapne pelerine za praporščake. Prvo polovico februarja je bila izdana naredba, ki dovoljuje prapoščakom nositi ohlapne pelerine brez zametnega ovratnika, kakor so se je dosedaj posluževali samo oficirji.

Jednakost vojaških zdravnikov in oficirjev. V delegacijah je nekdo predlagal, da se naj smatrajo za naprej vojaški zdravniki in oficirji pri četah za jednake in jednakovredne. K temu pripominjajo z vojaške strani, da bi zdravniki imeli pri tem le izgubo. Če se računa — tako pravijo — da mladenič maturira z 18. letom, potem pa kot medicinec služi pol leta in na to izvrši univerzo, se lahko vzame da je s 25. letom zdravnik in s 26. nadzdravnik, kar ostane samo kaki 2¹/₂ leta, ker postane z 28. ali 29. letom polkovni zdravnik. Na to pač mora čakati nekoliko let, ali v dobi 43 ali 44 let ima že tudi šaržo štabnega zdravnika. Drugače je z oficirjem. On postane v 21. letu svoje dobe poročnik, ostane tak 6 let, 9¹/₂ leta pa nadporočnik in se pririne do stotnika s 36. letom, če pa postane major, je že pa star 49 let. Vojaški krogi mislijo, da zdravniki take enakosti niti marali ne bi; seveda tudi sodniki ne. Pogosto se pa zgodi, da oni študenti, katerim je erar z ustanovami pomagal završiti nauke, prosijo po dosegi doktorskega naslova za dovoljenje, da smejo odložiti šaržo. To se dogaja večkrat z navedbo uprav ničevih razlogov in istotako je tudi največkrat ničeva obveza, da bodo v civilni službi odplačevali prejete vsote v mesečnih obrokih. Mnogi so namreč, ki niti predpisanih šest let ne strpijo. Pri oficirjih je druga. Oni morajo za vsako leto vojaške vzgoje služiti eno leto nad zakonito določene dobe.

Slovanski svet.

Prebivalstvo štirih jugoslovanskih mest. Po zadnjem ljudskem štetju, ki je bilo vseobče, je zanimivo primerjati število prebivalcev štirih jugoslovanskih metropol. Pred vsem vidimo, da je Ljubljana najmanj obljudena, oziroma najmanja, potem pa da rasto mesta čim bolj gredo na Balkan. Po zadnjem štetju ima slovensko glavno mesto 41.100 civilnih, Zagreb 78.956, srbski Beograd 90.500 in bolgarska Sofija pa 102.769 prebivalcev.

Za glagolitsko liturgijo. V Šučuraju na otoku Hvaru je bila slovanska božja služba čez eno leto prepovedana. Storil je to hvarski škof in posledica je bila, da slovanski prebivalci niso več obiskovali cerkve. Te dni se je vršilo posvetovanje dalmatinskih škofov in h temu je prišlo 100 Hvarčanov, ki so zahtevali slovansko službo božjo, ker bi sicer ustanovili lastno slovansko cerkveno občino.

Nagrobni spomenik Gjorgju Skopljančetu. Pred par dnevi v Nišu umrlemu srbskemu junaku, 1. makedonskemu vojvodi Gjorgju Skopljančetu postavijo primeren spomenik, za katerega so že jeli nabirati prostovoljne prispevke. Odbor „Narodne Obrane“ v Nišu izdaja poseben album v spomin vojvodi Skopljančetu.

Slavonija — nemška. V Sremu rastejo mažarske in nemške šole kakor gobe po dežju. To je pač žalosten pojav, ki kaže, da priseljeni tujci potiskajo hrvaški in srbski narod, kupujejo njegova posestva, se množe in ustanavljajo svoje šole. So kraji, ki so bili pred 20—30 leti čisto hrvaški, a danes se skoro ne ve več za Hrvate. Tako je n. pr. v Jankovcu v vukovarskem okraju, kjer je danes na hrvaški ljudski šoli komaj 20 otrok, a v 4 tamošnjih mažarskih julijanskih šolah je po 60—80 otrok v vsaki. Tako je tudi v Bečmenu pri Zemunu, ki je bil preje čisto srbski, danes pa nima niti več 20 srbskih gospodarjev. Tako skoro vse večje sremske vasi prehajajo v roke tujca. Sedanja hrvaška vlada je izdala pač naredbo, da morajo vsi učitelji na tujejezičnih privatnih šolah biti zmožni hrvaškega jezika. Pa ta naredba je, kakor se vidi, ostala naredba, mažarske in nemške šole pa take kakor prej in to v kraljevini Hrvaški, ki bi si vendar morala in mogla pomagati.

Zgradba novega kraljevskega dvorca v Srbiji. Srbska vlada je dala napraviti načrte za zgradbo novega kraljevskega dvorca. Po teh načrtih bo zgradba stala 5 do 6 milijonov dinarjev. Vlada bo sestavila v tem oziru poseben zakonski načrt in ga predložila narodni skupščini, da odobrita izredni kredit.

Drobiž.

Nenavaden zakonski mož. V Znojmu na Moravskem se je oženil neki 37 let stari pokvečeni mož s 17 let staro in zelo lepo hčerko nekega zidarja. Pred večimi leti je bil odšel mladi mož za kruhom v Ameriko in tam je našel dobro mesto v elektrotehniški tovarni. Ni pa trajalo dolgo, da se je ponesrečil, vsled česar so mu morali odvzeti obe roki in nogi. Ko je nekoliko ozdravel, je prišel z umetnimi udi domu na Moravsko, kjer se je do smrti zaljubil v sedajno svojo ženo — in ona v njega. Njen oče pa ni maral o taki zvezi nič čuti in zato sta mlada pobegnila. Kajpada so ju kmalu ujeli in pohabljenca so tožili, ker je dekle otel in z njo ušel, Slednjič pa se je zadeva vendar

poravnala in sicer na ta način, da se je nevesta zaklela, da ne mara nobenega drugega, če tega ne dobi. Kaj so hoteli? Da ne bodo mogli streti njene trde glave, so starši dobro vedeli in zato so proti svoji volji dali parčku blagoslov. No, če je njima prav . . .

50 milijonov beraških pisem na leto. V Jeruzalemu je 15.000 organiziranih beračev, ki popolnoma sestavno beračijo po celem svetu. Godi se vse pismeno in zato imajo svoj urad in seveda tudi uradnike, ki oskrbujejo redno poslovanje. Mnogo pisaric piše na dan krasno sestavljena beraška pisma in posebni agenti opozarjajo beraški glavni odbor na znamenite žrtve po celem svetu, ki bi se še morda dale oskubsti. Seveda hočejo jeruzalemski berači denarja, ono pa, kar nudijo zanj, so po večini reči brez vrednosti. Svojim pismom prilagajo navadno „spomine na Jeruzalem“, to so suhe cvetke, ki so baje zrasle na Oljski gori ali pa zrezljane reči iz lesa, ki je tudi s posvečenih tal. Znano je pa, da si dajo dovažati rabljeni les iz Marseille na Francozskem. Ljudje, ki poznajo dobro živahno trgovino teh beračev, trdijo, da imajo na leto do 50 milijonov komadov pisemskega prometa, no, seveda, nesti jim že tudi mora, če se pomisli kako visoke so režije.

Carjeva ura. Ruski carji podedujejo uro, ki se loči od vseh ur, kar jih je na svetu radi svojih delov. Sestavljen je poljski mehanik Curron, o katerega ročnosti so pripovedovali carju uprav neverjetne zgodbe. Car ga je hotel radi tega preizkusiti, pa mu je poslal par žebeljev iz bakra, nekoliko polen, strto steklo, zdrobljeno porcelanasto posodo in nekoliko žice. Iz tega bi moral ubogi Curron napraviti uro. Ni dolgo trajalo in car je res dobil ono drobad nazaj, ali ne v prvotni obliki, nego sestavljeno in urejeno kot pravo pravcato uro. Pokrov je bil iz porcelana, umetno izdelan seveda, kolesje pa iz ostale snovi. Car se je dela zelo razveselil ter je umetnika milostno pohvalil in knežje obdaroval.

Vabilni listi iz zlata. Moskovski veletržec Spiridonov je poslal pred nekaterimi dnevi zlate vabilne liste na svojo zlato poroko. Prejemnike, ki so ničesar sluteči odpirali ovoje, je zelo prijetno iznenadilo dejstvo, da so bile pozivnice iz suhega zlata, kaj pa da, prav na tanko zvaljane. Vsaka pozivnica je tehtala 20 gramov in v celem je bogati Spiridonov razposlal 200 takih listov, tako da je izvrzel 4 kilograma pravega zlata. Porabljeno zlato je še tudi posebnega pomena za Spiridonova, ker je bilo izkopano v njegovih lastnih rudokopih. On je namreč izmed največjih posestnikov ruskih zlatih rudnikov, od koder si je dobil svoje veliko premoženje. O veličini tega si lahko ustvari vsakdo primeren pojem, saj ga je stala vsaka pozivnica na zlato gostijo okroglo 120 K.

Cerkev iz jekla. Cerkev sv. Sebastijana v Manili je znamenitost, kakor je ni več drugod na svetu. Ona je namreč popolnoma iz jekla, samo oltarji in posamezni deli v notrini so iz drugih snovi. In vendar napravi cerkev čisto dober utis; zgrajena je v slogu angleške gotike. Stene niso debeleje nego 6 milimetrov. Sicer je pa celo delo evropskega porekla, kajti napravili so cerkev v Evropi, jo spravili razloženo na ladijah preko morja in jo tam z lahkoto sestavili v veličastno stavbo.

Kako izražajo opice svojo ljubezen. „Gvouf č'tak touroo“ to je onih sedem ali osem zlogov, s katerimi izraža mlada

možka opica svojo ljubezen, če koprne za tem, da mu jo čaščena opica vrača. To so tudi one edine besede, katerih se posluži opičja lepota, ako jej je snubač všeč. Do tega zaključka je prišel neutrudljivi ameriški učenjak dr. Bachard L. Garner, katerega je ljubezen do opic gnala tako daleč, da je proučil njih jezik do one mere in popolnosti, ki se drugim niti sanjala ni. Njegove najnovejše preiskave vsebujejo tudi one izjave ljubezni, ki si jih je zabeležil na temelju mnogobrojnih opazovanj; kaj pa da pripominja pri tem, da črke naše abecede ne zadostujejo, da bi se dostojno izrazil vsak glas opičjega jezika. Tako je mogoče, da so za slovenski jezik dokaj neokretne besede „gvouf č'tak“ v opičjih ustih polne radosti in blaženosti za ono, ki jih sliši. Kajti, kar je temu težko, je onemu storiti lahko.

Kazen za one, ki visoko letajo. Poslanec missourske dežele Mr. Warner hoče v Novem Yorku vložiti predlog, da bi ne smel nobeden avijatik letati nad 1000 metrov visoko. Pred vzletom bi moral vsak pilot vložiti 10.000 dolarjev, ki bi zapadli, če bi se avijatik dvignil nad dogovorjeno višino. Vsak prestopek bi se imel smatrati za poizkus samoumora in po ameriškem zakonu kaznovati z do pet let ječe. Warner je bil prijatelj avijatikoma Haley in Johnsonu, ki sta se oba ubila in zato hoče s svojim predlogom preprečiti prevzetne poizkuse.

Kaj stanejo interviewi in kaj nesejo. Pripovedka pravi o Rokefellerju, kralju petroleja, da je nekoč poslal svojemu gostu, s katerim se je pogovarjal četrto uro, zelo zasoljen račun, češ, da je zamudil dragocen čas, ki bi ga mogel plodonosno uporabiti pri svojih poslih. Ameriški žurnalist, ki je slišal o tem, je hotel Rokefellerja vprašati o oljnem trustu in mu je za kratek pogovor, ponudil 200 dolarjev, a on ga je odslovil brez besedi. To bi se zdelo komu čudno, ali vse to ni nič nenavadnega. V Parizu je hotel tovnj zastopnik „Matina“ tudi interviewati kralja oljnega trusta in je mislil, da bode dosegel zaželjeni cilj s 4000 dolarji, o čemur pa Rokefeller niti slišati ni hotel. Predsednik Lincoln je pa bil čisto drug mož, kajti on se je čisto pogovarjal s časnikarji, ki ga niso prav nič ali pa le površno poznali, na cesti. Pravijo tudi, da baš zato ni hotel general Grand o svojih vojnih načrtih predsedniku nič črhiniti. Velikansko vsoto je prejel neki washingtonski uradnik, ki je tik pred sklepom rusko-japonskega mira izpovedal o Rooseveltu neko važno reč. Uradnik je dobil namreč 4000 dolarjev, dočim je prejel žurnalist od svojega lista 1200 kron. Največjo vsoto, ki je kdaj zapadla, pa je menda uporabila „Pall Mall Gazette“ za izpraševanje v javnosti stoječe osebe. Pred nekoliko leti se je namreč bilo posrečilo enemu njenih zastopnikov govoriti s khedivom toliko časa, da je bilo možno napisati v list dvostolpen članek. In zato je plačal list celih 25.000 kron.

Šala in smeh.

Za ravno prosto mesto v neki veletrgovini se je potegoval mladenič, ki je napravil na šefa zelo dober utis. „Vaša izpričevala so čisto odlična“, je pripomnil principal. „Vidim, da ste iz malega mesteca. Znaite li stenografirati?“

„Da, gospod komercialni svetnik“ je odgovoril skromni prosilec.

„Dvojno knjigovodstvo in dopisovati v francoskem in italijanskem jeziku tudi?“

„Gotovo, gospod komercialni svetnik.“
„To pa že to! Li pijete in pušite?“
„Ne, gospod komercialni svetnik, ali mislim, da bi se kmalu navadil, če želite.“

*

Zdravnik: „Bojim se, da bo Vaša žena izgubila glas.“

Mož: Oh, ko bi se jaz tudi smel in mogel bati.“

*

„Jaz pa znam nekaj, česar nikdo drugi ne zmore“ se je hvalisalo gobezdalo.

„No, kaj pa?“

„Kar jaz napišem, ne more nikdo drugi brati nego jaz.“

Šport in igra.

Za svetovno mojsterstvo v umetnem drsanju se bodo tekmili v Berolinu. Tekma obeta biti zelo zanimiva, kajti poleg Salchowa, ki je postal že desetkrat mojster, se je udeleži tudi Avstrelac Dunbar Poole, kateri je baje slovit umetnik v tej panogi športa. Prišlo bo pa na mejdan še veliko drugih priznanih športmanov.

Mednarodna tekma v borbi in dviganju se vrši junija na Dunaju. Namerava se uprizoriti tekmovanje za evropsko mojstrstvo (boj četirih) s štirimi razredi utežev in tekmovanje za avstrijsko mojstrstvo (boj osmih) z dvema razredoma utežev.

Nemški principi — boksarji. Sinovi nemškega cesarja principi Oskar, Sigismund in Friderik Karol se vadijo vsak teden dvakrat v boksanju. V Berolinu bivajoči boksar Jack Slim iz Anglije vodi in nadzoruje training.

Svetovni rekord v drsanju po ledu je na novo izvojeval ruski drsalec Strunikov, ki je prebrzel v Kristijaniji daljino 5000 metrov v 8 minutah in 37²/₅ sekund. S tem je pobit Holanec J. Eden, kateri je od dne 24. februarja 1894 bil svetovni mojster pri vseh tekmah. Sedaj ga je omenjeni Rus za 1¹/₅ sekunde nadkrilil. Avstrijsko mojsterstvo gre inženirju Bohrerju, ki je zmagal 5000 metrov pri tekmi v 9 minutah 25¹/₅ sekunde.

Zadnja dirka na rodlah v Bohinjski Bistrici. Na dirkališču „Belvedere“ v Bohinjski Bistrici se je vršila dne 12. februarja prva dirka z rodli, katere se je udeležila nenavadna množica zimski šport goječih gostov. Prispeli so tudi od drugod, iz Ljubljane, Gorice, Trsta, Zagreba in Gradca. Dirkalci se je v četirih oddelkih. Prva in znamenitejša dirka seniorjev je prinesla lep uspeh in zmago slovenskemu športu. Tekalo se je dvakrat po 1200 metrov. Bohinjsko mojsterstvo je odnesel domačin Logar iz Bistrice. Dirkal je v celem 2 minuti 56 sekund.

Čitajočemu občinstvu!

Naročnina za Ilustrovani Tednik za februar in marec t. l. stane le 80 vinarjev in potem četrtletno 1⁸⁰/₁₀ K, polletno 3⁵⁰/₁₀ K, torej za celo letošnje leto 6¹⁰/₁₀ K. Naročnina je tako malenkostna, da jo zmore pač vsakdo. Kdor je ne more poslati za vse letošnje leto, naj plača vsaj 80 vinarjev za februar in marec. Na naročila brez naročnine se ne moremo ozirati. Ker so stroški za list s slikami ogromni, ne moremo „Ilustrovanega Tednika“ zastopj dajati nikomur.

Razširjajte „Ilustrovani Tednik“, agitirajte zanj, pridobivajte mu naročnikov! Kdor pridobi vsaj 10 naročnikov in z naslovi pošlje tudi naročnino, bo dobival list brezplačno! — Naznanite nam naslove, komu naj še pošljemo list na ogled! Pošljemo pa le eno številko in kdor se ne misli naročiti, naj jo vrne.

Ženski vestnik.

Društvo za varstvo hčerk. V Kansas City se bo sestalo društvo, ki bo imelo svojo nalogo v varovanju odraslih deklet. Pogosto, vedno bolj pogosto se namreč dogaja, da otemajo nezaželeni bodoči zeti staršem dekleta, kar povzroča seveda veliko žalost in nevoljo. Sedaj se hoče priti temu v okom. Družba bode posebno gledala na to, da li se lahko snubači poroče in kako so dosedaj živeli. Seveda ne bode opustila pozorno proučiti raznih značajev in navad onih mladih mož, ki iščejo družbe kakega dekleta. V to svrhu bode društvo uredilo lastno pisarno, kjer bode vsak oče lahko izvedel, kaj je njegov namišljeni zet in mu li je varno dati hčer, oziroma jo pustiti v njegovi bližini. Pisarna bo imela tudi nalogo, uradno obvestiti tega ali onega snubača, da si naj to ali ono dekle kar iz glave izbije, češ, da iz te moke ne more biti kruha. Zopet bo imel urad nalogo, boječe in odljudne mladeniče bodriti in jim prigovarjati korajžo, če bi si kateri ne upal povedati vsega, kar mu je na srcu. Kajpada pisarna tega ne bode iz lastne preudarnosti delala, ker bodo že razne matere in gotovo še bolj — hčere dokaj nedvomno vpivale na „regulacijo“ razmerja. Kaj takega bi se tudi pri nas obneslo.

Prvi ženski organist. V Solingenu na Nemškem bodo kmalu nastavljal prvo žensko organistko z imenom Helena Sternsdorff.

Proti nepravemu utrjevanju otrok. Zdravniki često svarijo, da bi matere utrjevale svojo deco z mrzlimi kopelimi in ledenimi polivi že v zgodnji mladosti. To namreč lahko postane zelo usodno. Posledice takega „utrjevanja“ so pomanjkanje spanja in teka in prezgodnja neravnost.

Krojači o novi ženski modi. Ugledni francoski list „Gaulois“ je vprašal modne krojače, kaj mislijo o novi modi, ko kanijo ženske nositi krilne hlače ali hlačno krilo, ali kakor bi se že bolje reklo. Vsi modni umetniki so proti novi modi, samo znani Poiret gori za njo. Doucet pač izvršuje na novo naročene kostume, misli pa pri tem in je trdno prepričan, da se pametna ženska ne bode našemila za tako strašilo. Madame Pouquin ogorčeno imenuje ta kostum za pustno masko pripravnim. Lateriere pametno priporoča, da naj naše ženstvo le odaliskam pusti njihove ohlapne hlače. Armand pravi, da je ta moda pač morda za sport komodna, ali tudi za to bi se našlo kaj pripravnejega. Redfern ve, da taka navlaka sploh ni za žensko, dočim je Poiret prepričan, da bodo ženske v bodoče res hlačarile in da se bodo lahko krasno videli njihovi drobni členki, krog katerih bodo svilne hlače spete z zlatim obročkom. Da zastrašimo slovensko ženstvo, bomo prihodnjic prikazali moderno pošast s takimi hlačami.

Poročni prstan krog vrata. V oranjski republiki nosijo žene črnih Bazutov poročne prstane, to se pravi, poročne obroče krog vratov kot prave pravcate ovratnike.

To so debeli kot dlan široki težki z medjo legirani obroči. Razven teže se še opaža pri njih drugo zlo: Na žgočem solncu se razgrejejo in zato jih morajo žene pokrivati. Seveda bi bilo po takem boljše brez njih. Kajti, če so pokriti, kdo jih vidi in respektira?

Črna smrt in druge epidemije.

Kakor lansko leto smrtni angelj kolere, tako straši letos grozna kužna nevarnost, ki preti priti iz Azije v Evropo. Kajpada je ta strahovita bolezen sedaj omejena še na odmerjeno krajino v iztočni Aziji, ali ker se nobena bolezen tako lahko ne širi kakor ravno kuga, je pojmljivo, da vlada v Kini, na Japonskem in v Indiji strah in trepet pred njo. Saj je nemški prestolonaslednik, ki se je na svojem potovanju po iztočnih krajih mudil ravno v Indiji, samo radi nje nenadoma prekinil potovanje in opustil misel, da bi obiskal dežele v sosedstvu njenega torišča.

Napredek vede in kulture je sicer skoro onemogočil tako šibo božjo kakor je kuga prav zares, ker je podal zdravnikom sredstva za uspešno vojevanje proti njej. Vendar pa so se ravno danes razvile enake bolezni v pravi obliki in znanost je dognala, da so tudi influenza, pljučno vnetje, vnetje v vratu in razni prehladi kužni in nalezljivi, vsled česar pazi izlasti šola, da se širjenje omenjenih bolezni onemogoči. V posebni meri pa velja trditev nalezljivosti o ošpicah, difteriji, tuberkulozi in o legarju.

Med vsemi šibami je za človeštvo najhujša kuga, takozvana „črna smrt“, ki je prejšnje čase v večjih ali manjših presledkih obiskovala tudi Evropo. Oblikovala se je za pristno iztočno bubonsko kugo, pojavljala se je pogosto nečuvno hitro in nepričakovano, a je tudi hitro ponehala. Kuga je takrat pustošila cvetoča mesta in je izpreminjala rodovite krajine v žalostne poljane. Izhodišče jej je bilo v srednji in iztočni Aziji, spravljal so jo pa v Evropo ladje, po največ na Rusko, a tudi Dunaj je bil — poleg naših krajev — opetovano prizorišče vseuničujočih epidemij. V Londonu je leta 1349. pobrala nad 60.000 ljudi.

Vse mere previdnosti, ki so se jih prejšnje čase zoper to bolezen posluževali, so bile bedaste in barbarske ob enem. Nikdo ni smel zapustiti hiše, v kateri je bival tak bolnik. Za one, ki so bolnike obiskovali, so iznašli poseben kostum. Morali so nositi krinko, na kateri so bila v odprtine za oči vdelana stekla, nosovi so pa bili dolgi kakor kljuni in na koncu napolnjeni s parfumi. Pod plašči so ti ljudje nosili ozko obleko. Če je bila kuga posebno huda, so puščali trupla kar po hišah, katere so pozaprl. Ljudstvo se še danes spominja na „črno smrt“ in smatra vsako bolezen, v katere imenu je beseda „črn“, za najopasnejšo.

Kuga, ki se je javljala v prvem desetletju sedajnega veka primeroma zelo milo, se je začela jeseni lanskega leta na kirgiški stepi zelo širiti. Transport jo je zanesel na mandžursko železnico in od tam si je krčila pot proti Charbinu in vse dalje in dalje, česar so posledice tisoči in tisoči žrtev. Sedajna pljučna kuga je istočna s črno smrtjo, ki je v 14. stoletju pobrala četrtino ali petino vsega človeštva. Proti pljučni kugi se namreč tudi strežno osebje ne more prav varovati. Početkom januarja se je sestal v Mukdenu japonsko-kitajski odbor, ki je opremil lazaret za kugo z opazovalnim oddelkom in 200 posteljami. Vendar pa te in druge karentenske mere niso mogle ovreti kuge na

njeni pogubonosni poti. Kuga se širi tudi v Tiencinu in Pekingu in sedaj je že neposredno pred šantunskimi vrati, kjer preti mnogobrojnemu prebivalstvu s smrtjo.

Težišče zla je iskati v gospodarskih pogojih, pod katerimi životarijo Kitajci. Charbin-Pristan je izključno kitajsko prebivališče in če se zdravstveni položaj v evropskem delu že še lahko imenuje precej znosnim, je pa kitajski četrt prava kloaka. Charbin-Pristan je poln nočnih azilov in shodnic za opij pušče Kitajce. Vse hiše so prenapolnjene. Ko si je zdravstveno poverjenstvo bilo ogledalo hiše, je našlo po velikih kočah iz lesa stotine Kitajcev, po malih pa po cele tucate. Tako naphane množice v nikoli prezračenih prostorih so izvor kuge, ker zdravi naganjajo bolnike na cesto, da zanešo bolezen še dalje.

Zdi se, da so vsa sredstva proti kugi breuspešna, le cepljenje s protikužnim serumom ima nekoliko moči, vendar umre tudi tako cepljenih do 50 odstotkov, kar je pojmljivo tem bolj, ker štiti cepitev zdravega samo kakih 14 dni.

Domače ognjišče.

Zlati trakovi in trese se lahko čistijo, če se jih krtači s ščetjo, ki smo jo prej namočili v segret vinski cvet. Tudi druge pozlačene reči se dajo tako snažiti.

Stare sode je možno oprati na več načinov, važno pa je to, da se ne sme v nje vlivati vroče vode, dokler ni odpravljena plesen z ostro krtačo. Če se plesen polije z vrelo vodo, nastanejo iz take spojine snovi raznih okusov in vonjev, ki se vležejo v les, iz katerega jih ni spraviti. V vodo, katera se rabi za snaženje, je treba pomešati žganega apna, sode, žveplene kisline ali pa žveplenokiselega apna.

Dolžnosti redne kuharice so: 1. Ona ne pusti prazne posode na vročem ognjišču in posode za vodo nikoli prazne, če zaneti ognjišče. 2. Kar razlije, pobriše in osuši takoj. 3. Med kuho ne pusti ognja ugasniti. 4. Posadi vse, kar je pri kuhi rabila, po opravljenosti na odmerjeno mesto. 5. Izkuhanih in izrabljenih kosti ne hrani v kuhinji. 6. Zalogo, ki jej pohaja, si označi, da naroči novo. 7. Za posodo škodljivih snazilnih sredstev se boji in kar je gorljivega, tega ne hrani v kuhinji. 8. Ne pusti v izliv niti najmanjših ostankov. 9. Vodo za pomivanje rabi vedno tako vročo, kakor jo le morejo prenesti roke. 9. Ima svojo posodo znotraj in zunaj čisto in svetlo.

Kako? — Tako!

(Odgovori se na vsako vprašanje, ki je označeno z imenom in naslovom. O žrebanjih in o zdravlilstvu se ne razpravlja.)

V. S. v H. Felonija pomeni nezvestobo z ozirom na dano besedo pa tudi izdajstvo in kršenje zaobljubljenih dolžnosti.

Stava. Ne, Vi se motite. Mohamedanci računajo od hedžre. Tako oni namreč nazivajo beg Mohamedov iz Meke v Medino, ki se je vršil leta 622. po Kristovem rojstvu. Pa tudi po tej eri niste na pravem potu. Ne smete namreč pozabiti, da je mesečno leto vse drugo nego solčno, katero štejemo mi.

Radovednost. Da, na Balkanu po nekod.

Karanfil. Jih je mnogo vrst in vsak čas se še s križanjem vzgoji kaka nova mešanica.

Odsevi in odmevi.

Ljudsko štetje v Mariboru. Še le sedaj je mestni urad v Mariboru objavil, da je v celnem mestu med 27.991 prebivalci celih 3817 Slovencev, torej za 243 manje nego pred desetimi leti. To je škandal! Zasebno štetje je pokazalo, da je v Mariboru 8000 zavednih in odločnih Slovencev, mešč ali odpadnikov pa nad 6000. Nad polovico prebivalstva je torej slovenskega. Značilno je, da so Slovenci ponekod tako gosto naseljeni, da tvorijo nad 60% meščanov.

Pasivna resistenca v Trstu. V Trstu sa državni uradniki v pasivni resistenci. Ravnateljstvo je sedaj najelo mnogo novih delavcev, ker kani z njimi omogočiti hitrejši promet. V prosti luki in v skladiščih so velike firme nastavile lastne delavce, ki prevzemajo blago. Uradniki že baje mislijo opustiti svoje zahteve po izboljšanju položaja.

Parnik je obtičal. Na plitvini pri brionskih otokih je obtičala ladja „Tonci“, ki je peljala premog in drugo blago iz Trsta v Dobrovnik.

Nesreča radi avtomobila. V Trstu je v ponedeljek skočil avtomobil, ki ga je vodil nevesšč šofer s 7 osebami v morje. Sreča je bila v nesreči, da je utonila samo ena oseba. To je bil neki 37 let stari šofer Fr. Kos iz Maribora.

Razvoj Opatije. Zdraviliščna komisija je sklenila kupiti tako zvani Angiolinapark in zasuti za 14.000 kvadratnih metrov morja, da zgradi tam zdraviliščno palačo in gledališče.

Nesreča s sanmi. Posestnik Vilič v Maloščah (Koroško) je naročil svojemu hlapcu, 20 let staremu Krajnerju, naj gre s sanmi po drva v gore. Šla sta oba in ko sta naložila sani, se je vrnil hlapec s težo domov, gospodar pa je ostal še v gozdu. Nenadoma pa je slišal na cesti prasketanje in ko je stopil iz gozda, je videl hlapca zagoženega med sanmi in nekim deblom. Kako se je ponesrečil, je nepojmljivo. Možno je le, da se je teža pognala v drevo. Ponesrečencu so se prsi popolnoma zdrobile.

Nevarnost v Nemški Zapadni Afriki, da izbruhne vojska, je velika. Črnci postajajo na jugu sumljivo nemirni.

Upor v Yemenu. Listi javljajo, da so turške ladje zaplenile 5 z orožjem natorjenih ladij upornih Arabcev.

Resno razmerje med Rusijo in Kino se bode zopet zboljšalo. Rusija je bila zagrozila Kini z vojno, če ne bi izpolnila nekotliko svojih dolžnosti napram njej. Najbolj se je pa šlo radi kitajske brezbriznosti v zadevi kuge. Na rusko noto je Kina odgovorila skrajno prijazno in je obljubila, da bode vse storila, kar jej bo mogoče.

Ako hočete imeti pisalni stroj, ki Vam ne bo delal nikdar sitnostij, ne stroškov za opravila, ki Vam ne bo zastajal ravno takrat, ko imate največ važnega in nujnega dela, morate si nabaviti

„Underwood“

Underwood je stroj, ki ga ponarejajo vsi današnji moderni dobri stroji — toda še nihče ga ni dosegel v praktičnosti in solidnosti.

Ceniki in razkazovanje stroja brezplačno.

I. Perko, Ljubljana, Sodna ul. 3.

Kolera v Donavi. Rumunske oblasti so prepovedale dobivati z Donave led, ker so v njem bacili kolere. Kakor znano, je bila kolera na Hrvatskem tu in tam.

Dijaški nemiri. V Moskvi je bilo radi nemirov zaprtih 130 dijakov.

Turčija pred vojno? Turčija se z vso naglico pripravlja na vojno. V Nemčiji je naročila municijo.

Vihar na Nemškem. Po vsej Nemčiji je razsajal vihar, ki je povzročil silno škodo. Morje je gnala burja tako močno proti kopnu, da je narasla reka Laba, ki se izliva v Hamburgu v morje, za 7 1/2 metra.

Uspeh brezžične telegrafije. Posrečilo se je brzojaviti z Eiffelovega stolpa v Parizu preko morja v Kanado v Severni Ameriki. Daljina znaša 6000 kilometrov.

Uporabite priloženo položnico.

PRVA ČEŠKA

splošna delniška družba za zavarovanje na življenje mi je poverila mesto višjega nadzornika za Štajersko, Koroško, Kranjsko in Goriško.

Dajem radovoljno in brezplačno vsa potrebna pojasnila glede raznih načinov zavarovanj na življenje. Tudi oni, ki žele preprevzeti pod zelo ugodnimi pogoji kako krajevno zastopstvo „Prve češke“ v zgoraj omenjenih deželah, naj se mi izvolijo priglasiti.

Anton Pesek, Ljubljana, Marije Terezije c. 11.

Iv. Bonač

v Ljubljani

priporoča svojo trgovino papirja in pisalnih potrebščin, kartonažno tovarno, knjigoveznico.

Največja jugoslovanska eksportna tvrdka dvokoles, šivalnih strojev, gramofonov, plošč, orkestronov i. t. d. Velika zaloga tudi že rabljenih vsakovrstnih strojev

BATJEL-U

Gorica, Sodna ul. šte. 3.—4.

Mehanična delavnica.

Prodaja tudi na obroke.

Ceniki poštne prosti.

Trgovina z železnino

FR. STUPICA

v Ljubljani, Marije Terezije cesta 1.

priporoča svoje izvrstne poljedelske stroje, stavbene potrebšrine, kuhinjsko opravo, vse orodje za rokodelce ter razne druge železninske predmete.

Gričar & Mejač

Ljubljana, Prešernova ul. 9

priporočata svojo bogato zalogo vsakovrstnih oblek za gospode, dečke in otroke, ter velikansko izbero

v konfekciji za dame.

Odlikovana tovarna sodovke in šampanjsko šumečih pokalic

z zlato kolajno in križcem na mednarodni obrtni razstavi v Rimu leta 1910.

VILJEM HRIBAR

na Opčinah

naznanja cenj. odjemalcem, da ima glavno zalogo za bodočo sezono cevi (cilindrov) ogljenčeve kisline za pivo.

Priporoča se tudi za odjem pokalic in sodovke.

Za točno postrežbo se jamči. Pošilja se na vse strani po železnici.

VSEM

trgovcem, občinam in korporacijam se priporoča, da se obrnejo po cenike in načrte na

IVANA REBEKA,

ključavničarskega mojstra v Celju, preden si naročijo velike premostne tehtnice pri tujih firmah. Imenovana je edina nar. tvrdka te stroke na Štajerskem.

C. kr. priv. tovarna glasovirjev

M. Ropas v Celju

Moderni in najfinejši glasovirji in pianine! Specialiteta glasovirji z angleško ponavljajočo mehaniko.

Izposojevanje glasovirjev in pianin!

Prevzamejo se vsa popravila in uglašenje!

Edina domača, narodna tvrdka!

FILIJALKA: Zagreb, Jurišičeva ul. 24.

Edina slovenska kislá voda

Tolstovrška slatina

je izbornó zdravilná in osvežujoča namizná voda.

Slovenci zahtevajte povsod Tolstovrško slatino.

Naroči se pri oskrbníštvu, pošta Guštanj (Koroško) in pri založnikih kislíh vod.

Za Slovence

izvanredná prilika!

V lepem in ravnem slovenskem kraju blizu Celovca je takoj na prodaj lepo posestvo obstoječe iz hiše, hleva, svinjaka in velikega vrta. Čisto blizu je okoli 14 johov najlepših njiv in krog 12 johov gozda, potem tudi lep pašnik in del lovišča. Vse skupaj stane samo 14.000 K, plačati se pa mora takoj najmanj 5000 K. Lepa priložnost tudi za manj premožne in tudi za vpokojence.

Vpraša se pri lastniku g. A. Renko v Celovcu.

Lovske puške

vseh sestav, priznáno delo prve vrste z najboljšim strelnim učinkom priporoča

Prva borovská orožnotovárniška družba

Peter Wernig,

družba z omejeno zavezo v Borovljah, Koroško. — Ceniki brezplačno in poštnine prosto.

Hotel Trabesinger v Celovcu

Velikovška cesta št. 5, se priporoča potnikom, ki prenočujejo v Celovcu.

Tukaj najdeje lepe, snažne in po zimi zakurjene sobe po 1 K do 5 K, okusne jedi, dobro pijačo po ceni.

Veliko dvorišče za vozove in tri hleve Za zabavo služi **KEGLJIŠČE**, po zimi Po leti sediš na zakurjeno. **SENČNATEM VRTU.**

V tem hotelu najdete vsak dan prijetno slovensko družbo, posebno v sredo zvečer. Velike dvorane za shode in veselice. Na kolodvoru pričakuje gostov domači omnibus. **Lastnik: Ivan Millonig.**

Administracija „Ilustrovanega Tednika“

išče**spretné in poštene****akviziterje**

za nabiranje oglasov proti proviziji po vsej Sloveniji.

Zmožne osebe s primernim nastopom lahko zaslužijo lepega denarja. Ponudbe neomadeževanih oseb se upravljajo na administracijo pod „Akviziter“.

Amerikanec, ki je postal iz nič bogat,

si je izbral samo nekaj listov in je inseriral vedno ali pa zelo pogosto!

Oziral se je posebno na tednike, ker ti romajo cel teden iz roke v roko in pridejo tisočem in tisočem pred oči.

Najljubši so mu bili ilustrovani listi. Za listom s slikami seže namreč vsakdo rad.

Za liste pa, ki jih čita malo občinstva, katero redko ali pa nič ne kupuje, ni trosil lahkomi selno denarja.

Slovenski podjetnik, trgovec in obrtnik pa nima pojma o reklami in odtod toliko polomov.

Glavna zaloga

Ciril in Metodovega**pisalnega črníla.**

Priporočam slav. občinstvu le to vrsto črníla v nakup, ker je res najboljše kakovosti, cena pa enaka drugim črnílom. Zahtevajte to narodno blago v vsaki trgovini.

Razpošílja na vse strani. Na drobno in debelo.

Razglednice

vseh vrstí komad po 2, 4, 6 v i. t. d. v velikanski izbiri. Šolske in pisarníške potrebščine po čudovito nizki ceni.

VILKO WEIXL, Maribor, Štajersko.

Gornja gosposka ulica 33.